

Ethanovo SVEDECTVÍ

Larry Hiller

Podle skutečné události

„Ztiš se, ztiš se, ať slyšíš, když Duch
mluví. Ztiš se, ztiš se, On ti napoví.“

(Písně pro děti, č. 35.)

Ethan zadumaně seděl na společném zaměstnání a díval se, jak jeho kamarád, Sam, vydává svědectví. Jeho další kamarádka, Sarah, čekala, až na ni přijde řada. Sam mluvil o svém projektu služby. Řekl, že má o službě svědectví. Sarah vydala svědectví o rodině. Ethanův učitel také vydal svědectví. Mluvil o chrámové práci. Všichni svědčili o tom, že Církev je pravdivá. Zdálo se, že svědectví mají všichni kromě Ethana.

„O čem mám svědectví já?“ přemýšlel Ethan.

Vzpomněl si, jak byl před několika lety se svými kamarády pokřtěn. Sestra Calderová, jeho učitelka z Primárek, tehdy měla příspěvek o Duchu Svatém.

„Duch Svatý vám může vnést hřejivý pocit do srdce. Může vám pomoci poznat, co je pravda,“ řekla. „A tak získáte svědectví o tom, čemu věříte.“

Ethan se snažil dělat to, co je správné, aby mohl pociťovat Ducha Svatého. Četl písma a modlil se. Ale nikdy

*Zdálo se, že svědectví
mají všichni kromě
Ethana.*

nepocítil ten hřejivý pocit, o kterém mluvili ostatní. Znamená to tedy, že nemá svědectví?

Ethan na tuto otázku myslel celý následující den. Přemýšlel o ní i po škole, když se Samem jezdili na skateboardu. Uvažoval, jak by se na to Sama zeptal.

„Ty, Same,“ řekl nakonec, „bál ses, když jsi včera vydával svědectví?“

Sam seskočil ze skateboardu a zamířil na trávník. „Ani ne,“ řekl a sedl si. „Svědectví jsem vydával už předtím na rodinném večeru.“

Ethan si sedl k němu a položil si skateboard na klín. „Ale jak jsi poznal, že máš svědectví?“

„No, modlil jsem o to a měl jsem při tom dobrý pocit.“

Ethan pomalu kývl a roztočil rukou jedno kolečko. Tak nějak si přál, aby ten pocit zažil také.

Večer, když dům ztichl a byla tma, si Ethan klekl k posteli a modlil se.

„Nebeský Otče,“ řekl, „prosím, pomoz mi získat svědectví. Pomoz mi poznat, že Církev je pravdivá. Že Joseph Smith byl prorok. A že Kniha Mormonova je pravdivá.“

Uprostřed modlitby se Ethan zarazil. Chvilí přemýšlel. Pak se sám sebe zeptal: „Vím už něco?“

A pak ho zaplavil tichý pocit klidu. Nebyl to však žádný mocný vřelý pocit. Ethan však věděl, že to byl Duch Svatý.

Pomyslel si: „Teď už vím, že vím.“ A když o tom přemýšlel, uvědomil si, že tenhle pocit pokoje měl už dříve.

Vždy, když četl Knihu Mormonovu, cítil se dobře a měl pocit, že je pravdivá. Teď poznal, že ten pocit byl Duch Svatý, který mu vydával svědectví. Když šel na shromáždění a pociťoval, že je dobré a správné tam být, i to byl Duch Svatý. Už vlastně nějaké svědectví má!

Nemusí poznat všechno zrovna teď. Věděl ale, že Duch Svatý existuje a že mu může pomoci s tím, aby jeho svědectví dál rostlo.

Ethan se znovu začal modlit. Ale tentokrát, aby poděkoval. ■

Autor žije v Utahu v USA.